

استخر خورشیدی

ذخیره سازی انرژی خورشیدی در آب استخر

بخش اول:

چکیده

استخرهای خورشیدی از جمله ابداعات جدید تولید انرژی می باشند و می توان از این سیستم ها برای تامین انرژی مورد نیاز صنعت از طریق ذخیره سازی انرژی رایگان خورشید در آب استخر استفاده نمود که این مقاله به این موضوع پرداخته و تحقیقات مختلف و نظریه های مطرح در این زمینه را ارائه می کند.

*- مقدمه

امروزه ، بحرانهای اقتصادی و مسائلی نظیر محدودیت دوام ذخایر فسیلی ، نگرانی های زیست محیطی ، ازدحام جمعیت و مصرف بالای انرژی ، همگی مباحث مهمی هستند که با گستردگی تمام ، فکر اندیشمندان را در یافتن راهکارهای مناسب برای حل معضلات انرژی در جهان ، به خصوص بحرانهای زیست محیطی ، به خود مشغول کرده اند. دسترسی کشورهای در حال توسعه به انواع منابع جدید انرژی برای توسعه اقتصادی آنها اهمیت اساسی دارد و پژوهشهای جدید نشان داده که بین سطح توسعه یک کشور و میزان مصرف انرژی آن ، رابطه مستقیمی برقرار است.

شکل ۱: نمونه ای از یک استخر خورشیدی.

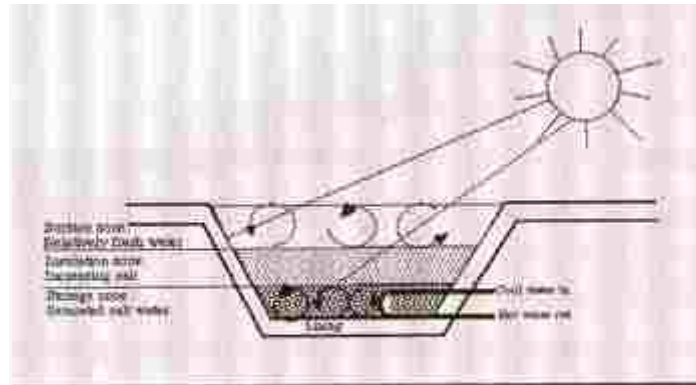
با توجه به ذخایر محدود انرژی فسیلی و افزایش سطح انرژی در جهان ، دیگر نمی توان به منابع موجود انرژی متکی بود. با وجود تمامی این مشکلات ، برای رسیدن به توسعه صنعتی و رفاه بیشتر نیازمند صنعتی و رفاه بیشتر نیازمند انرژی می باشیم که می توان آنرا با استفاده از استخرهای خورشیدی تامین نمود. اساس کار یک استخر خورشیدی که برای ذخیره سازی انرژی خورشیدی بکار می رود یک ناحیه گرادیانی - چگالی پایدار است که روی ناحیه چگالی ذخیره ساز که از نظر شوری و دما یکنواخت است (لایه آمیخته) ، قرار می گیرد. این ناحیه گرادیانی از حرکات همرفتی که باعث انتقال انرژی به طرف سطح استخر و اتلاف آن می شود ، جلوگیری کرده و باعث ذخیره شدن این انرژی در لایه ذخیره ساز کف استخر می شود. به این ترتیب می توان از انرژی ذخیره شده خورشیدی استفاده نمود. از این طریق در طی فرایندهای انرژی مورد نیاز خود را از خورشید و با بهره گیری از استخرهای خورشیدی تامین نمود که با توجه به موقعیت جغرافیایی ایران و همچنین قرارگیری اکثر مناطق صنعتی کشور در معرض نور بسار عالی خورشید می توان از این نعمت

خدادادی به نحو بسیار خوبی در حوزه های مختلف از قبیل نیروگاه ها ، تولید گرمای مورد نیاز جهت فرایندهای شیمیایی ، تولید مواد گرمای غذایی و صنایع نساجی ، پالایش نفت ، فرایند استخراج وجداسازی فلزات و ...

استفاده نمود. بدین ترتیب می توان در حوزه های صنعتی نیز در مصرف انرژی صرفه جویی کرد و از انرژیهای نو بویژه انرژی رایگان خورشید ، بهره کافی برد. در ادامه به نحوه عملکرد و مشخصات سیستمهای استخر خورشیدی می پردازیم.

-* استخر خورشیدی

فناوری استخرهای خورشیدی یکی از تکنیکهای نسبتا ساده بهره برداری از انرژی خورشیدی است که برای ذخیره و استفاده از انرژی گرمایی خورشید ابداع گردیده و دارای کاربردهای متنوعی است. اولین بار در سال 1958 نگر ردف بلوخ و دکتر هری تابور طرح یک استخر خورشیدی آب نمک صنعتی را تهیه کردند و در دهه های 70 و 80 میلادی این فناوری قابل اجرا شد.

شکل ۲: شماتیکی از یک استخر خورشیدی و نحوه عملکرد آن

لوسین برونیکی توربین حرارت پایین از گازهای آلی را ابداع نمود و در سال 1965 شرکتی را برای ساخت و فروش اینگونه توربینها تاسیس کرد. از طریق این توربین بود که گرفتن انرژی از استخرهای خورشیدی امکان پذیر شد ، بطوریکه در سال 1981 سه هزار دستگاه آن در 43 کشور جهان در سخت ترین شرایط بدون مشکل در حال کار بودند. بعنوان نمونه برای شرکت نفت آلاسکا تاکنون در حدود 30000000 ساعت از آن بهره برداری شده است. شرکت برونیکي و بنیاد تحقیقات علوم آمریکا موفق شدند با همکاری یکدیگر اولین نیروگاه آزمایشی استخرهای خورشیدی آب نمک (EIn Bokek Pilot PLANT) را بسازند.

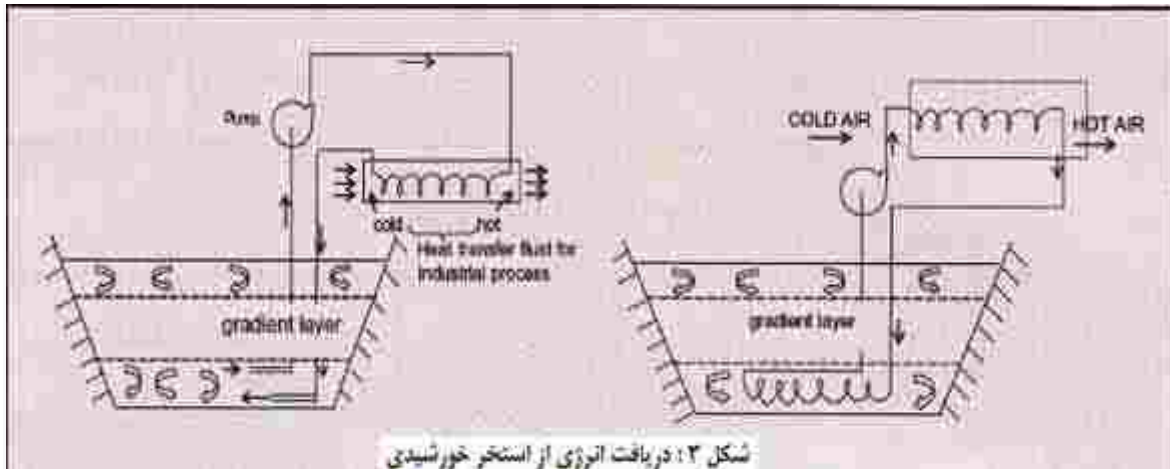
بخش دوم

در سال 1975 نیز گروه تحقیقاتی پروفیسور هاوارد بریانت توانست در دانشگاه نیومکزیکو اولین نمونه استخرهای آب نمک خورشیدی دویایه را بسازد که استخری بود به قطر 15 متر و به عمق 2.5 متر در عمیق ترین نقطه به منظور جمع آوری انرژی خورشیدی بیشتر ، دیواره های این استخر دارای زاویه 34 درجه با افق بودند.

در استخر گروه بریانت ، در حالی که تغییر درجه حرارت در لایه زیرین استخر کمتر از 1.5 درجه سانتی گراد بود ، اختلاف درجه حرارت محیط در هوای خارج 15 درجه سانتیگراد در شبانه روز را نشان می داد. بررسی ها و مطالعات این گروه نشان داد که حتی اگر یک هفته هم در اثر ابری بودن هوا ، آفتاب به استخر نتابد باز هم حرارت کف استخر ثابت می ماند.

حتی وقتی که روی استخر برای مدت 2 هفته یخ بست ، حرارت طبقات زیرین در شبانه روز فقط 4% درجه سانتیگراد تغییر میکرد. با اخذ حرارت از استخر ابداعی گروه تحقیقاتی پروفیسور بریانت ، این امکان فراهم شد که نیازهای گرمایشی یک خانه با 185 متر مربع زیر بنا (قابل استفاده برای یک خانواده پنج نفری) برآورده شود. دمای کف استخر به 106.5 درجه سانتی گراد نیز رسید که برای پخت و پز

مورد استفاده قرار گرفت. آزمایش مشابهی که در انگلستان انجام شد نیز نشان داد که گرمای مورد نیاز ساختمانی با همان زیر بنا را می توان براحتی تامین نمود.

بر اساس نظر بریانت، هزینه حرارت تولیدی توسط استخر آب نمک با هزینه کیلو وات ساعت انرژی حاصل از گاز یکسان بود. اصولاً دو نوع استخر خورشیدی آب نمک وجود دارد: دو لایه ای و چند لایه ای. اگر آب یک استخر (یا دریاچه کوچک) شور و بی حرکت باشد و مدتها مقابل آفتاب قرار گیرد، از آنجا که تبخیر بطور مداوم جریان دارد بتدریج لایه ای از آب گرم پررنگ تر (غلظت تر) در سطح استخر بوجود می آید که بدلیل وزن خود به آهستگی به طرف پائین حرکت نموده و در ته استخر جمع می گردد.

اگر قطره لایه اخیر آب که گرمتر و شورتر است به یک متر برسد و به نحوی از میل طبیعی آن که صعود به طرف بالاست جلوگیری شود تا این لایه در جای خود ثابت بماند، منبع خوبی برای ذخیره حرارت بوجود خواهد آمد. بنابراین استخرهای دو لایه به این دلیل چنین نامیده می شوند که دو لایه آب نمک در آنها تشکیل می شود که لایه با غلظت کمتر در بالا و لایه با غلظت بیشتر در پایین و ته استخر جمع می شود. این استخرهای آب نمکی حتی در روزهای ابری نیز قادر به کار خواهد بود.

استخر آب نمک دو لایه ای در واقع تقلیدی است از طبیعت. اینگونه استخرها را می توان در نقاط مختلف کره زمین مشاهده کرد از جمله: دریاچه مدوه در مجارستان، دریاچه ایلات در فلسطین، دریاچه اورویل در واشنگتن، دریاچه آنتیل در ونزوئلا، دریاچه های ارومیه، بختگان، هامون و سواحل خلیج فارس.

بعضی از استخرهای خورشیدی طبیعی می توانند تا هفتاد درجه سانتیگراد نیز گرم شوند اما درجه حرارت طبقه ذخیره (لایه پایینی) که از آن بهره برداری میکنند معمولاً حدود 80 تا 90 درجه سانتیگراد باقی می ماند. البته حرارت طبقه سنگین و داغ استخرهای خورشیدی ساخت دست بشر به درجه آب جوش و حتی به علت وجود املاح و نمک به بیشتر از آن هم می رسد در حالی که درجه حرارت آب روی استخر در حدود 25 درجه سانتیگراد در موقع کار استخر باقی می ماند. در نوع چند لایه اینگونه استخرها چند لایه آب و نمک با غلظتهای متغیر بوجود می آیند و به این ترتیب جلوی خروج جریانهای همرفت توسط اختلاف غلظت لایه های آب نمکی گرفته می شود. در پایین ترین لایه، غلظت محلول (که می تواند نمک طعام معمولی یا نیترات پتاسیم باشد) با درصدی خاص شروع شده و بتدریج کاهش می یابد تا آنکه لایه بالایی و آخری با آب بدون نمک پوشانده می شود.

در تجربه گروه پروفیسور بریانت، غلظت پایین ترین لایه 15% بود و بتدریج در حدود یک درصد در هر لایه از آن کاسته می شد. در این استخرها، آب در سه ناحیه با افزایش شوری ذخیره می شود. حداکثر شوری در ناحیه بالایی استخر خورشیدی در حدود شوری آب دریا است. ضخامت این ناحیه هرچه کمتر باشد عملکرد حرارتی استخر بهتر می شود. اما پیدایش این ناحیه، بدلیل عواملی از قبیل اختلاط سطحی ناشی از وزش باد و با انتقال نمک از لایه زیرین به سطح استخر خورشیدی، اجتناب ناپذیر است. ضخامت معمول لایه سطحی در حدود 10 تا 30 سانتی متر است که در "شرایط حفاظت نشده" به نیم متر بیشتر هم می رسد. در لایه سطحی، بدلیل یکنواختی دانسیته، حرکت همرفتی در عمق صورت می پذیرد.

در ناحیه وسط چگالی آب بطور شبه خطی با عمق افزایش پیدا می کند تا به حداکثر مقدار خود برسد. بدلیل افزایش چگالی امکان حرکت همرفتی در این ناحیه وجود ندارد. عمق این لایه در حدود 1.5 تا 1.5 متر است. در لایه زیرین که سنگین ترین ناحیه استخر خورشیدی است ، چگالی آب نمک نسبتاً یکنواخت و در حد نزدیک به اشباع می باشد. بنابراین در ناحیه اخیر ، حرکت همرفتی صورت می پذیرد.

ضخامت این ناحیه متغیر است و بسته به نیاز به دو متر هم می تواند برسد.

در ایران نیز پروژه استخر خورشیدی مورد بررسی قرار گرفته و کارهای متعددی که بیشتر جنبه تحقیقاتی داشته است انجام شده که می توان به موارد زیر اشاره نمود:

- استخر خورشیدی کوچک با گرادیان نمک به مساحت متوسط 1.8 متر مربع در دانشکده ژئوفیزیک دانشگاه تهران

- استخر خورشیدی با گرادیان نمک به عمق 1.08 متر و به مساحت 4 متر مربع در دانشگاه فردوسی مشهد.

نویسنده: محمد افتاری (دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک تبدیل انرژی) - مجله صنعت ناسیسات